

tes – amelyben a tari iskola több tanulója is játszik – sokszínű, remek hangulatú muzsikálással zárta a jubileumi ünnepségsorozat népzenei napját a közben érdeklődő szülőkkal, rokonokkal bővült közönség előtt. Köszönet érte!

Kellenek az ilyen alkalmak is, és persze a hétköznapi dalolások is, hogy a tari réten a piros-barna kislányok és a kisebb-nagyobb legénynek ajkáról soha ki ne halljon a magyar népdal.

Ittzés Mihály

MEGEMLEKEZÉSEK

Szathmáry Károly elköszönt

Szathmáry Károly neve több mint félévszázada egybeforrt a *Hajdúszováti Kodály Énekkar* nevével. A fiatal kántortanító 1947-től vette át Hajdúszováton a kórus vezetését. Az egykori férfikari Dalárda mellé önálló Nőikart szervezett majd Vegyeskarrá alakította együttesét.

Az ifjú karnagy a Debreceni Református Kollégiumi Tanítóképzőben neves zenészeknél tanult, és igen alapos feltöltődést kapott a kodályi szellemiségből. Kórusának műsorán a népdalok, Kodály bicíniumok és kórusművek megtanulása, előadása nagy hatással volt a Vegyeskar munkájára. Elhivatott lelkesedésük arra biztatta a kórust és karnagyát, hogy kérelemmel fordultak Kodály Zoltánhoz, a neves zeneszerzőhöz, a magyar kóruskultúra felvirágoztatójához, hogy nevét felvehessék. Egyedi és ritka esemény volt ez, az 1947-48-as esztendőben, hiszen a Mester ritkán adta hozzájárulását. De az énekesek vállalták az igényes és színvonalas zenei munkát, amivel példát mutattak saját környezetükben és országos ismertséget szereztek.

Másodszori kérésük eredményeként – 1948 május 7-én kelt levelében – Kodály Zoltán megadta hozzájárulását. Így Magyarországon elsőként vehették fel Kodály Zoltán nevét. 1948- óta a *kórus neve: Hajdúszováti Kodály Énekkar*.

1963-ban *Kodály Zoltán* személyesen is meglátogatta a kórust, a naplóba írt bejegyzése: „Örömmel hallottam a kórus szép fejlődését. Kíváncsi vagyok, hogy nőjön felfelé minden akadály ellenére, bizonyítsa, hogy ilyet is tud a magyar falusi nép.”

Szathmári Károly külső megjelenítési formában is erősítette a kodályi emlékezést. Kezdeményezései mind hozzájárultak Hajdúszovát kulturális

emlékeihez. A Művelődési Ház elnevezése, az ott elhelyezett réz *dombormű* (Somogyi Árpád alkotása), Kodály Zoltán látogatásának alkalmából elhelyezett *emléktábla*, és az épületben elhelyezett *bronz szobor* (Györfi Lajos alkotása), valamint egy *Emlékszoba* kialakítása a református templom bástyafalának toronyszobájában ahol közel 100 éve, szorgosan gyűjtögetett anyagot rejt a kis terem.

Idézünk *Kodály Zoltánné* 1982-ben tett látogatása alkalmával tett naplőbejegyzéséből: „*Örömmel osztom meg Kodály Zoltán nevének viselését a hajdúszováti művelődési házzal, kívánom, viseljék büszkén ezt a nevet, és egyben felelősséggel a jövőre nézve,...Együttal kívánom, hogy a ház továbbra is otthona lehessen annak a csodálatos munkának, amelyet a Kodály Kórus az épület falai között kifejt.*”

A 21-ik század nem maradt adósa ennek a kívánságnak.

Hajdú Kórustalálkozó címmel a Hajdúszovát Kulturális Fejlődésért Közhasznú Egyesület 2009-től évente rendez dalos találkozót kórusok és népdalkörök részére a Hajdúszováti Kodály Zoltán Művelődési Házban. A rendezvény Kodály Zoltán születési évfordulójához közeli időpontban december elején kerül sor.

A program a Kodály dombormű és emléktábla megkoszorúzásával és közös énekkel kezdődik, majd a színházteremben folytatódik a műsor. Célja a helyi kodályi hagyományok megőrzése, megismertetni a kodályi örökség jelentőségét és azt minél szélesebb körben kiterjeszteni. E találkozók kiváló szervezője és rendezője az Egyesület elnöke: *Nagyné Juhász Éva*.

Évente közel tíz együttes vett részt ezeken az ünnepélyes kórus találkozókön. Reméljük és bízunk benne, hogy igazi hagyományt tudnak teremteni, s az egész megye dicsőségére vállalhatják büszkén a helyszellemének rendkívüli jelentőségét. Kodály Zoltán gondolatait megőrizve: „*nem elég ha magunknak dalolunk, szebb, ha többen együtt-dalolnak és megszólal a nagy harmónia*”.

Az előző esztendőekben még a Hajdúszováti Kodály Énekkar is szerepelt, és itt köszönhetjük Szathmári Károly neves karnagyot, akit még sokan jól ismertünk. Majd azt követően már csak vendégként jelent meg kedves feleségével együtt.

A VI. Hajdú Kórustalálkozón 2014- december 6-án **Szathmári Károly** az énekkar nyugalmazott karnagya a rendezvény Díszvendége volt, és köszöntötték 89. születésnapja alkalmából. A Zagyva László Vegyeskar, Berkesi Sándor: Jöjjetek Krisztust dicsérni c. művével, majd közösen énekelte valamennyi résztvevő, szeretettel és tisztelettel köszöntve a karnagy urat.

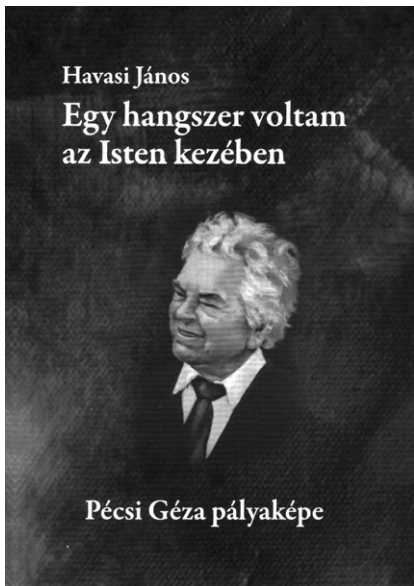
Sajnos az évtizedek múlása elveszi az emberi erőt, e Találkozón már csak rövid ideig tudott résztvenni – elköszönt az énekesektől – és korán távozott.

Néhány hónap múlva 2015 áprilisában, 90-ik évében hosszú és tartalmas életétől is búcsút véve Szathmári Károly örökre távozott.

Márkusné Natter-Nád Klára

Pécsi Géza emlékére

Élete során lankadatlan erővel és lelkesedéssel működő *Pécsi Géza*, Apáczai-díjjal és Arany Érdemkereszttel kitüntetett zenepedagógust, türelemmel viselt hosszú betegség után 88 éves korában érte a halál.

„Egy hangszer voltam az Isten kezében” ez a Juhász Gyula idézet címe a 2011-ben megjelent életrajzi regénynek. *Havasi János* a könyv szerzője bevezetőjében így ír: „Pécsi Géza a lelkét kitette azért, hogy olyan zenei, mi több; érzelmi nevelési módszerrel gazdagítsa a magyar iskolaügyet, amely lehetővé tenné, hogy a középiskolai korosztály akkoriban legnagyobb részét kitevő szakmunkástanuló réteg ne szakbarbárként kerüljön ki az iskolapadból, illetve a tanműhelyből.”

Pécsi Géza több évtizedes pedagógiai pályája során tanított szakmunkásképző iskolában is, ahol az ének-zene nem szerepelt mint hivatalos tantárgy. Saját